

Ο άθεος

Ένας άθεος έκανε τη βόλτα του
στο δάσος, θαυμάζοντας όλα αυτά
που εκείνο το «ατύχημα
της εξέλιξης"
είχε δημιουργήσει.

-Τι καταπληκτικά δέντρα!
Τι όμορφα ποτάμια!
Τι απίστευτα ζώα!
...αναφωνούσε συνέχεια.

Ενώ περπατούσε κατά μήκος του
ποταμού άκουγε
ένα θόρυβο στους
θάμνους πίσω του.

Γύρισε για να κοιτάξει.
Τότε είδε μία τεράστια αρκούδα
να πηγαίνει προς την
κατεύθυνσή του.

Τρομοκρατημένος, βάλθηκε να τρέχει όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Κοίταξε πάνω από τον ώμο του και είδε ότι η αρκούδα ήταν πολύ κοντά.

Άρχισε να τρέχει πιο γρήγορα!

Ήταν τόσος ο φόβος του, που του
ήρθαν δάκρυα στα μάτια.

Εκείνη τη στιγμή σκόνταψε κι έπεσε
κάτω αβοήθητος.

Κύλησε στο έδαφος και
προσπάθησε να σηκωθεί.

...Μόνο που η αρκούδα ήταν ήδη
από πάνω του,
προσπαθώντας να τον ακινητοποιήσει
με το ένα πόδι
ενώ με το άλλο προσπαθούσε να
τον χτυπήσει με δύναμη.

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή
ο άθεος φώναξε:

Θεέ μου!

Τότε ο χρόνος σταμάτησε.
Η αρκούδα δεν αντιδρούσε.
Το δάσος έπεσε σε σιωπή.
Μέχρι και το ποτάμι σταμάτησε
να κυλά.

Ένα καθαρό φως εμφανίστηκε,
στον ουρανό και μια
φωνή ακούστηκε να λέει:

“Εσύ για χρόνια αρνιόσουν
την ύπαρξή μου,

Έλεγες στους άλλους
ότι Εγώ δεν υπήρχα,
και απέδιδες τη δημιουργία σε
"κάποιο κοσμικό ατύχημα"

Περιμένεις τώρα να σε
βοηθήσω εγώ
να βγεις από αυτή την κατάσταση;
Πρέπει να περιμένω ότι θα
μου έχεις πίστη;

ο άθεος κοίταξε
κατευθείαν
στο φως και είπε:

Θα ήταν, πράγματι,
υποκρισία από μέρους μου
να ζητήσω, ξαφνικά,
να μου συμπεριφερθείς
σα να ήμουν χριστιανός.
Ίσως, όμως...
να μπορούσες να
κάνεις χριστιανή την αρκούδα...

Πολύ καλά!

είπε η φωνή.

Το φως εξαφανίστηκε.

Το ποτάμι άρχισε πάλι να κυλάει
κι επέστρεψαν όλοι οι ήχοι
του δάσους.

Και, τότε, η αρκούδα σήκωσε
τα πόδια της,
έκανε μια παύση,
κατέβασε το κεφάλι
και μίλησε:

Κύριε,
ευλόγησε
Αυτό το γεύμα
που πρόκειται
τώρα να φάω.

Αμήν.